

SODBA KRZNAR ZOPER REPUBLIKO SLOVENIJO

SVET EVROPE

EVROPSKO SODIŠČE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

TRETJA SEKCIJA

(Pritožba št.75787/01)

SODBA

STRASBOURG

6. april, 2006

Ta sodba bo postala pravnomočna pod pogoji, navedenimi v členu 44 § 2 Konvencije. Možna je uredniška revizija.

V primeru Krznar proti Republiki Sloveniji, je Evropsko sodišče za človekove pravice (Tretja sekcija), ki zaseda v senatu, ki ga sestavljajo:

G. J. HEDIGAN, Predsednik

G. B.M. ZUPANČIČ,

Ga. M. TSATSA-NIKOLOVSKA,

G. V. ZAGREBELSKY

G. E. MYJER,

G. D. T. BJÖRGVINSSON,

Ga. I. ZIEMELE, sodniki,

in G. V. BERGER, kot zapisnikar Sekcije

na zasedanju za zaprtimi vrati dne 16. marca 2006,

izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta tistega dne:

POSTOPEK

1. Primer izvira iz pritožbe (št. 75787/01) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljani, g. Milan Krznar (»pritožnik«), dne 27. julija 2000 vložil na Sodišču, v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«).

2. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen agent, g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnik zatrjuje v skladu s členom 6 § 1 Konvencije, da je bila dolžina sojenja pred domačim sodiščem, v katerem je bila stranka, prekomerna. Po vsebini se je prav tako pritožil tudi zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s prekomerno dolžino postopka (Člen 13 Konvencije).

4. Dne 8. septembra 2003 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva s tem v

zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, da je pritožba sprejemljiva in utemeljena.

DEJSTVA

5. Pritožnik je bil rojen leta 1960 in živi v Celju.

6. Dne 12. februarja 1997 se je pritožnik poškodoval v nesreči pri delu. Pritožnikov delodajalec je bil zavarovan pri ZT.

7. Dne 19. septembra 1997 je pritožnik sprožil pravdni postopek zoper ZT na Okrajnem sodišču v Celju in zahteval odškodnino v višini 1.800.000 tolarjev (okoli 7.500 evrov) za poškodbe, ki jih je utrpel.

Med 5. februarjem 1998 in 4. decembrom 1999 je pritožnik podal šest zahtevkov za določitev datuma obravnave.

Med 24. marcem 2000 in 6. junijem 2001 je vložil štiri pripravljalne spise in/ali dokazne predloge.

Od treh obravnav, ki so bile opravljene med 17. aprilom 2000 in 4. julijem 2001, ni bila nobena odložena na zahtevo pritožnika.

Med postopkom je sodišče imenovalo izvedenca medicinske stroke.

Na zadnji obravnavi se je sodišče odločilo, da izda pisno sodbo. Sodba, s katero je bilo delno ugodeno pritožnikovi zahtevi, je bila dne 3. septembra 2001 vročena pritožniku.

8. Dne 17. septembra 2001 se je pritožnik pritožil na Višje sodišče v Celju.

Pritožbo je vložila tudi ZT.

Dne 20. novembra 2002 je sodišče delno ugodilo pritožnikovi pritožbi in zavrnilo pritožbo ZT.

Sodba je bila dne 9. decembra 2002 vročena pritožniku.

9. Dne 16. decembra 2002 je pritožnik vložil pritožbo v zvezi s pravnimi vprašanji na Vrhovnem sodišču in zahteval izločitev enega od sodnikov.

Dne 28. marca 2003 je predsednik sodišča zavrnil pritožnikovo zahtevo po izločitvi sodnika.

Dne 19. februarja 2004 je sodišče delno ugodilo pritožnikovi pritožbi, zvišalo priznano odškodnino in vrnilo zadevo v ponovno obravnavo na Višje sodišče v Celju in pregled sodbe v delu, kjer zavrača zahtevo pritožnika.

Sodba je bila dne 10. maja 2005 vročena pritožniku.

10. Dne 30. marca 2005 je Višje sodišče v Celju po ponovni preučitvi ugodilo pritožbi pritožnika in vrnilo zadevo v ponovno obravnavo na sodišče prve stopnje za preučitev sodbe v delu, kjer zavrača odškodninsko zahtevo pritožnika.

Dne 8. maja 2005 je bil sklep vročen pritožniku.

11. Dne 3. junija 2005 je pritožnik podal zahtevo na sodišču prve stopnje za določitev datuma obravnave.

Dne 23. junija 2005 je pritožnik vložil pripravljalne spise.

Dne 6. julija 2005 je sodišče opravilo obravnavo in sklenilo, da bo izdalo pisno sodbo.

Sodba, ki je delno ugodila pritožnikovi zahtevi, je bila pritožniku vročena 3. novembra 2005.

12. Dne 7. novembra 2005 je pritožnik vložil pritožbo na Višje sodišče v Celju. Postopek je še v teku.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § 1 IN 13 KONVENCIJE

13. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega postopka. Člen 6 § 1 Konvencije se glasi:

»Pri uveljavljanju državljanskih pravic in dolžnosti....., je vsakdo upravičen do sojenja na sodišču v razumnem roku....«

14. Pritožnik se je po vsebini pritožil tudi, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13 Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.«

A. Sprejemljivost

15. Vlada je navedla, da notranja pravna sredstva niso bila izčrpana.

16. Pritožnik je tej trditvi ugovarjal in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

17. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna primeroma Belinger in Lukenda (Belinger proti Sloveniji, št. 42320/98, 2.oktober 2001, in Lukenda proti Sloveniji, št. 23032/02, 6.oktober 2005). V teh primerih je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade glede neizčrpanih notranjih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožnikom, neučinkovita. Sodišče opozarja na ugotovitve v sodbi Lukenda, da je kršitev pravice do sojenja v razumnem času sistemski problem, ki izvira iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitosti sojenja.

18. V zvezi s predmetno zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenega prepričljivega argumenta, ki bi od Sodišča zahteval, da ga razlikuje od svoje uveljavljene sodne prakse.

19. Sodišče nadalje ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v okviru pomena člena 35 § 3 Konvencije. Prav tako tudi ni nesprejemljiva iz kateregakoli drugega razloga. Zato jo je treba šteti za sprejemljivo.

B) Vsebina

1. Člen 6 § 1

20. Upoštevano obdobje se je začelo dne 19. septembra 1997, ko je pritožnik sprožil postopek pred Okrajnim sodiščem v Celju in se še končalo. Upoštevano obdobje je tako trajalo skoraj osem let in šest mesecev na šestih stopnjah sojenja.

21. Sodišče ponavlja, da je treba razumnost dolžine postopka oceniti v luči okoliščin primera in glede na naslednje kriterije: zapletenost primera, ravnanje pritožnice in pristojnih organov in pomena zadeve za pritožnico v sporu (glej, med številnimi drugimi viri, Frydlender proti Franciji, [GC], št. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

22. Sodišče po pregledu vsega posredovanega gradiva in ob upoštevanju lastne sodne prakse v takih primerih, meni, da je bilo v predmetni zadevi trajanje postopka prekomerno in da zahteva po »razumnem času« ni bila izpolnjena. Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § 1.

2. Člen 13

23. Sodišče ponavlja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi organi za zatrjevano kršitev zahteve iz člena 6 § 1 za sojenje v primeru v razumnem roku (glej Kudla proti Poljski, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI). Ob tem poudarja, da so bili ugovori in argumenti, ki jih je navedla Vlada, že zavrnjeni v prejšnjih zadevah (glej Lukenda, navedena zgoraj), zato ne vidi razloga, da bi v predmetni zadevi sprejelo drugačno odločitev.

24. Zaradi tega Sodišče meni, da gre v predmetni zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v notranji zakonodaji, s katerim bi lahko pritožnik pridobil odločbo, ki bi podpirala njegovo pravico v tem primeru do sojenja v razumnem času, kot je to določeno v členu 6 § 1.

II. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

25. Člen 41 Konvencije navaja:

» Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitev Konvencije in njenih Protokolov, in če notranja zakonodaja visoke pogodbenice omogoča le dodelitev delne odškodnine, lahko Sodišče po potrebi zagotovi pravično zadoščenje oškodovani strani«.

A. Odškodnina

26. Pritožnik je zahteval 7.500 evrov (EUR) za povrnitev nepremoženjske škode.

27. Vlada je takšni odškodnini ugovarjala.

28. Sodišče meni, da je pritožnik najverjetneje utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi je sklenilo, da mu iz tega naslova prisodi 1.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

29. Pritožnik je poleg tega zahteval okoli 960 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali pred Sodiščem.

30. Vlada je dokazovala, da je bil zahtevek previsok.

31. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le v toliko, v kolikor so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede

na celoten zahtevek. V predmetni zadevi zato Sodišče meni, ob upoštevanju informacij, ki jih je pridobilo in navedenih kriterijih, da je primerno, da se pritožniku za postopke pred Sodiščem v celoti odobri zahtevana vsota.

C. Zamudne obresti

32. Sodišče meni, da je ustrezno, če zamudne obresti temeljijo na najnižji posojilni stopnji Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

SODIŠČE NA PODLAGI NAVEDENIH RAZLOGOV SOGLASNO

1. prizna pritožbo za sprejemljivo;
2. odloča, da je prišlo do kršitve člena 6 § 1 Konvencije;
3. odloča, da je prišlo do kršitve člena 13 Konvencije.
4. odloča,
 - (a) da mora obtožena država, v roku treh mesecev od dneva, ko postane sodba pravnomočna v skladu s členom 44 § 2 Konvencije, plačati pritožniku 1.200 EUR (tisoč dvesto evrov) za nepremoženjsko škodo in 960 EUR (devetsto šestdeset evrov) v zvezi s stroški in izdatki, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;
 - (b) da se bodo na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev do poravnave, plačevale enostavne obresti po najnižji posojilni stopnji Evropske Centralne Banke za vse zamudno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. zavrača ostale pritožnikove zahteve za pravično zadoščenje.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki dne 6. aprila 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER John HEDIGAN
Zapisnikar Predsednik